

ARTI ET
AMICITIAE
APRIL 2006
DE GAVEN VAN
MAARTEN PLOEG

Kunst met een knipoog van computerpionier Ploeg

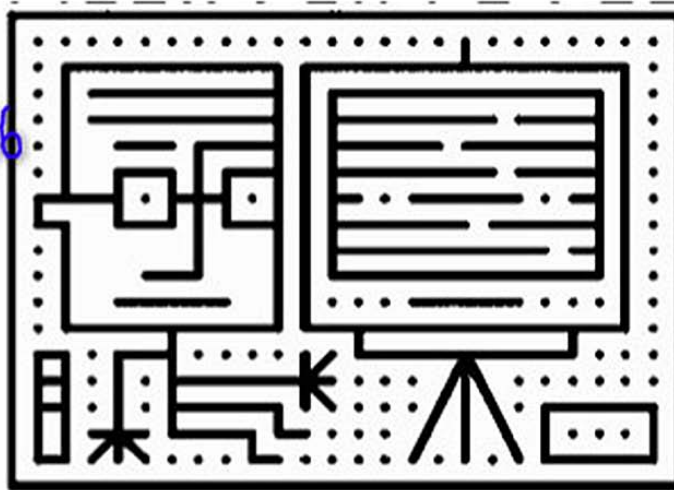
Tentoonstelling: De gaven van Maarten Ploeg. T/m 14 mei in Arti et Amicitiae, Rokin 112, Amsterdam. Di t/m zo 13-18h. www.maartenploeg.nl

Door IRE POPPE

„Kijk, sommige schilderijen zijn letters én een gezicht”, zegt een klein meisje op ernstige toon tegen een grijze dame. Ze wijst naar een schilderij van kunstenaar Maarten Ploeg (1958, Arnhem), die in februari 2004 overleed aan kanker. Afgelopen vrijdag werd in het Amsterdamse Arti en Amicitiae een expositie geopend met werk dat hij aan zijn vrienden cadeau gaf of ruilde. Heel toepasselijk heet de expositie *De gaven van Maarten Ploeg*.

Ploeg was een gulle man, en als je hem ontmoette een bescheiden jongen, die schilderde in een eigen stijl, grappig en teder tegelijk. Een gezicht, een hart, een olifant, een kruis, een stuk stripverhaal of een computermannetje kon bij hem als motief dienen. Hij schilderde in ingetogen warme kleuren en geometrische vormen.

De lambrizering van de expositiezaal van Arti is beschilderd met strakke vlakken: rood, blauw, paars, geel en groen. Deze kleur-balken zijn gebaseerd op een werk dat hij maakte met de Amiga – in 1984 de eerste multimediacomputer voor thuisgebruik. De Amiga was veel goedkoper dan een Apple of een IBM-PC, en beschikte lang voor Windows al over een grafische interface met elkaar overlappende vensters, zodat je meerdere programma's tegelijk kon laten draaien. De meeste gebruikers wisten zo'n geavanceerde machine niet goed te gebruiken en speelden er goed ogende videocassetjes mee. Ploeg was een uitzondering

Maarten Ploeg, 'Televised Oil', 1994

en een voorloper.

Als computerpionier behield Ploeg zijn herkenbare stijl. Hij maakte computerkunst in een Hollandse traditie: semi-eenvoud met een knipoog. Het werk *King Pong*, geïnspireerd op het computerspel *Pong* is daarvan een fraai voorbeeld: twee vierkanten worden ogen, een balk een horizontale glimlach of een zucht.

In de voorzaal draait een video waarop Ploeg te zien is tijdens een optreden van de band Soviet Sex, opgericht in 1978 met schilder Peter Klashorst. Ploeg was ook zanger en gitarist in Blue Murder, Astral Bodies en Interior. Een serie foto's van generatiegenoten, punkers en post-punkers die nu midden veertig zijn, geeft een aardig tijdsbeeld.

Bij de tentoonstelling is een 'zakboek bij de Gaven van Maarten Ploeg' te koop, een fraai boekje waarin bij elk werk staat aan wie, en bij welke gelegenheid het gegeven is. Ontroerend is het verhaal

van Ploegs vrouw Ryu Tajiri. Zij beschrijft een schilderij van een slapend gezicht dat Maarten voor en van haar heeft gemaakt. „Na zijn overlijden heb ik het schilderij eerst als reliëf in klei vertaald en daarna in brons uitgevoerd.” We zien een foto: een figuurtje houdt het beeld als een masker voor haar hoofd.

In het boek verhalen vrienden over Ploegs kunst, muziek en zijn docentschap aan de Gerrit Rietveld academie en bijdragen aan PARK-tv. Wat blijft is Ploegs gevoel voor humor. Een van zijn studenten, Huub Vinken, ontving in 2001 een pluk haar voor een reeks penselen gemaakt van het echte haar van hedendaagse schilders (in elke penseel de naam van de kunstenaar in goud gegraveerd, net als bij het merk 'Rembrandt' of 'Da Vinci'). Ploeg schrijft: „Beste Huib, hier wat haar, beter laat dan nooit. Groeten. Maarten. PS laat even weten of het genoeg is. 't Groeit nog steeds.”